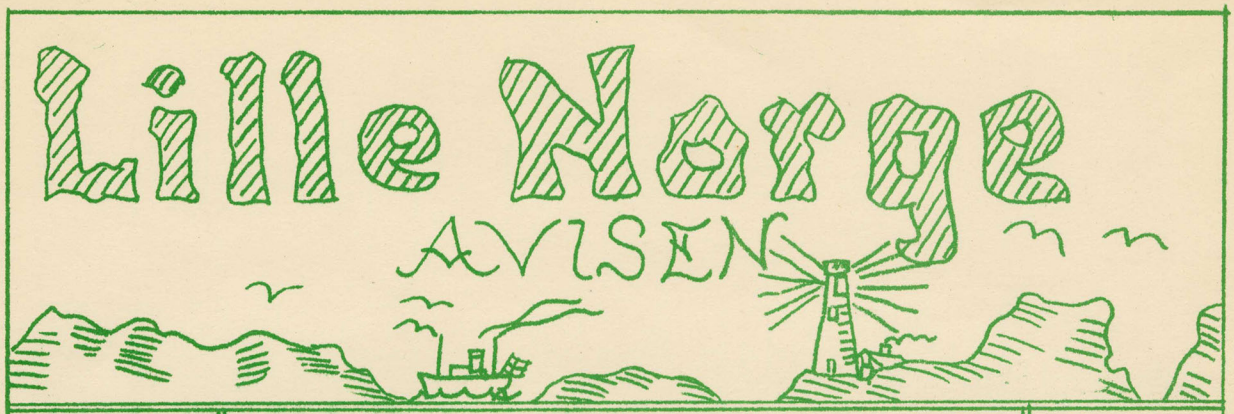
LILLE-NORGE-AVISEN

JULENUMMER 1941

NR 2 | „Lille Norge" 24 DEC. 1941 TORONTO | 2den Årg

B I T R E O R D .

Vort Land er lagt mot Jordens stolte Isse
og som en Pande höi og klar,
det burde ha en Tankens Bud til disse,
som ikke lenger nogen Tanke har,-

foruten den: at skjænke Jorden Skrammer
og stifte Brand og öve Vold.
Og sprede Had og Död og Blod og Flammer
til hele Verden ligger stum og kold ...

Men Landet ligger der med Tanker bundne
og venter alt med bitre Ord:
Ve de som seirer: Ve de overvundne:
Ve vor velsignede, fortapte Jord!

Fra Herman Wildenwey's "Kjærtegn".

N O R G E

Hvor så vi vel slikt et yrrende liv
som når vårsolen strålte over lannet
Når blomster skjöt fram over mark, iblandt siv
når seg vårliv i snerevner dannet.

Hvor fölte vi sommerens deilige prakt
med et veld av naturens gaver
När lannet stod kledt i blomsterdrakt
Over mark over eng, og i haver.

Hvor så vi vel slik en blånende fjord
mellem stolte forrevne fjelle
hvor har vel naturen skjenket vår jord
et mer storslått bevis på sin velde.

Hvor så vi vel slik en vinterdag
med snedekte fjell og lier
Med iskrystaller i fossedrag
over hvitkledte vei og stier.

Og fjellene stod der så tause på vakt
denne skjönhet de måtte beskytte
med toppene kledt i sin snehvite drakt
de vernet om hus og om hytte.

J U L .

Vi oplever igjen en julehelg i utlendighet. Landet vårt er fremdeles stengt for oss som hörer til der, og saa gjerne vilde feire julen der hjemme sammen med våre egne.

Mange av oss har nok også tidligere feiret jul i utlandet, eller tilsjöss. Men da hadde vi i alle tilfeller adgangen åpen til å reise hjem når vi vilde. Og vi visste at de som sat hjemme ikke led noen nöd, men i fred kunde tende julelysene, og synge sine gamle julesalmer. Det blev jul - hvor vi så var.

Værre er det å opleve en virkelig jul iår, under uvisshet og i utlendighet. Det er vanskelig å feire hjemmets fest når hjemmet er stengt og tomt, eller en aner at nöden er gjest der. Det vil ikke bli den rette julestemning. En kan ha vondt for å synge "Nu tender moder alle lys så ingen krok er mörk" midt under blackout eller i konvoi ute i Atlanteren.

Likevel er det jul, og kan bli det for oss alle, tross alt. Der er en grunntanke som går gjennem alt som har med julen å gjöre - tanken på det som kommer. Den tanken er julens ophav og egentlige innhold. Han som kom den förste jul, skaper fremdeles forventninger og håp i hjertene våre. Han sier selv at han er kommet for vidne om sannheten. Og sannheten seir er idag målet for våre forventninger og håp. Vår jul iår vil da også være båret av tanken på det som kommer.

Like sikkert som Jesus selv kom med budskapet om sannhet og rettferd, kom som selve fredsfyrsten, like sikkert vil igjen sannheten og rettferden få livsrum i verden. Og sannhetens seir skal igjen bringe fred og frihet.

Og dette er og blir alltid julens budskap og innhold. Selv idag.
Håpet om frihet og fred er og må være levende i oss, midt i dagens kamp og slit. Uten det håp, og troen på at freden og friheten kommer, vilde vår kamp være håplös.

Så kan vi opså iår feire jul, i glade forventninger om det som kommer.
Og rikest blir forventningene om vi forankrer disse forventninger i troen på Ham som gav oss julebudskapet. Ham som först vidnet om sannheten, friheten og freden, Jesus Kristus, julens Herre.

Må jeg så få önske alle, på sjö og iland en god jul, i fast håp og tro på det som kommer.

Deres

Berge Överland.

TIL EFTERTANKE

NÅ ER DET JUL IGJEN -.

Den uundgåelige julebetraktning. Ved den hellige Klaus.

Jamen det lar seg da ikke komme forbi, at jula er årets store vendepunkt? "Nå er det jul igjen," sier vi alle, og mener at her opphörer alt för det tar fatt igjen. Ingen sier "Nå er det nyttår igjen", for ikke åsnakke om "Nå er det Bededag igjen". Nei, jula betenkner de naturlig tilbakevendende kommaer i årenes settningsoppbyggning. Og så er den en stri.

Nå er vi i Kanada, og her heter den Christmas, men det gjör ingen forskjell. Det er krig også, men det gjör heller ingen forskjell. Ingenting gjör noen forskjell med jula. Den skal finne sted uansett ethvert hvor, hvordan og med hvem. I ethvert sinn kaller den fram de samme stemninger, i ethvert julehefte inspirerer den den samme julebetraktning. Den uundgåelige.

Vi kaller det jul, og engelsktalende nasjoner Christmas, men de har også et begrep som kalle Yuletide, og refererer seg til noen festbluss i sagatåken, som vel svarer til våre fedres midtvintersblot.

Og der har vi vendepunktet og det hele. Det er stemningen og tradisjonen i vår julefest, som i seklenes gang har kommet til å innebære Jesusbarn og kalendarisk nyttår, såvelsom midtvintersblot og derav utviklet etarvest. Det er jula.

Midt på vinteren stanser menneskeheten opp og ser hvor svart og kald natta er - lengste natta i året. Og den kryper i hus, til peishygge, og tender alle lys. Villdyrets ættlinger kjenner fetthungeren fra urold av, og det beste som fins bringes dampende inn på bordet. En eter og föler seg vel, sovner, våkner og eter igjen inntil en morgen synes lysere enn de andre, og menneskeheten kryper av hi ut til den stadig lysere verden som er skapt unner julelaget.

Så födtes et barn i Betlehem, i midtvintersnatten. Og barnet vokste og fikk makt, en makt over menneskesinnet som intet annet, og fordi denne ungen ble födt midtvintersnatt, så fikk morgenen navnet Krists messe. Og på grunn av denne födselsdag, hvor hvert barn var hedersgjesten, og skulde ha gaver. I dette er vi alle vokset opp.

Så hver gang jula kommer igjen, blir vi alle som barn, og vi gleder oss i familiens skjöd med de barn som måtte være denne juls midtpunkt. Men fins der ingen familie mer, og ingen barn å feire jul for, og er vi langt vekk fra alt det der, så skaper vi det om oss med hvad som er for hånden, og feirer en fantasijul, like reel som noen tidligere.

Norske sjöfolk kjenner slik jul, og alle som har ferdes i det fremmede. Ofte kommer hilsener, og pakker fra folk som har opplevet slikt selv, eller av andre grunner forstår. Og i så måte er vi blitt rikelig betenkt vi her ombord i det gode skip Lille-Norge. Alt er gjort for at vi skal föle det er jul, og for å få oss til å glemme -. Og virkelig, så er barnet "Lille-Norge" nærmere Gamle Mor Norge en slik julekveld enn noengang ellers i disse treg-lange krigsår.

Svære, voksne mannfolk går hand i hand rundt juletreet og synger julekvad, og greier ikke engang å skule forventingen når de åpner pakkene -. Julenisse og Santa

Claus.

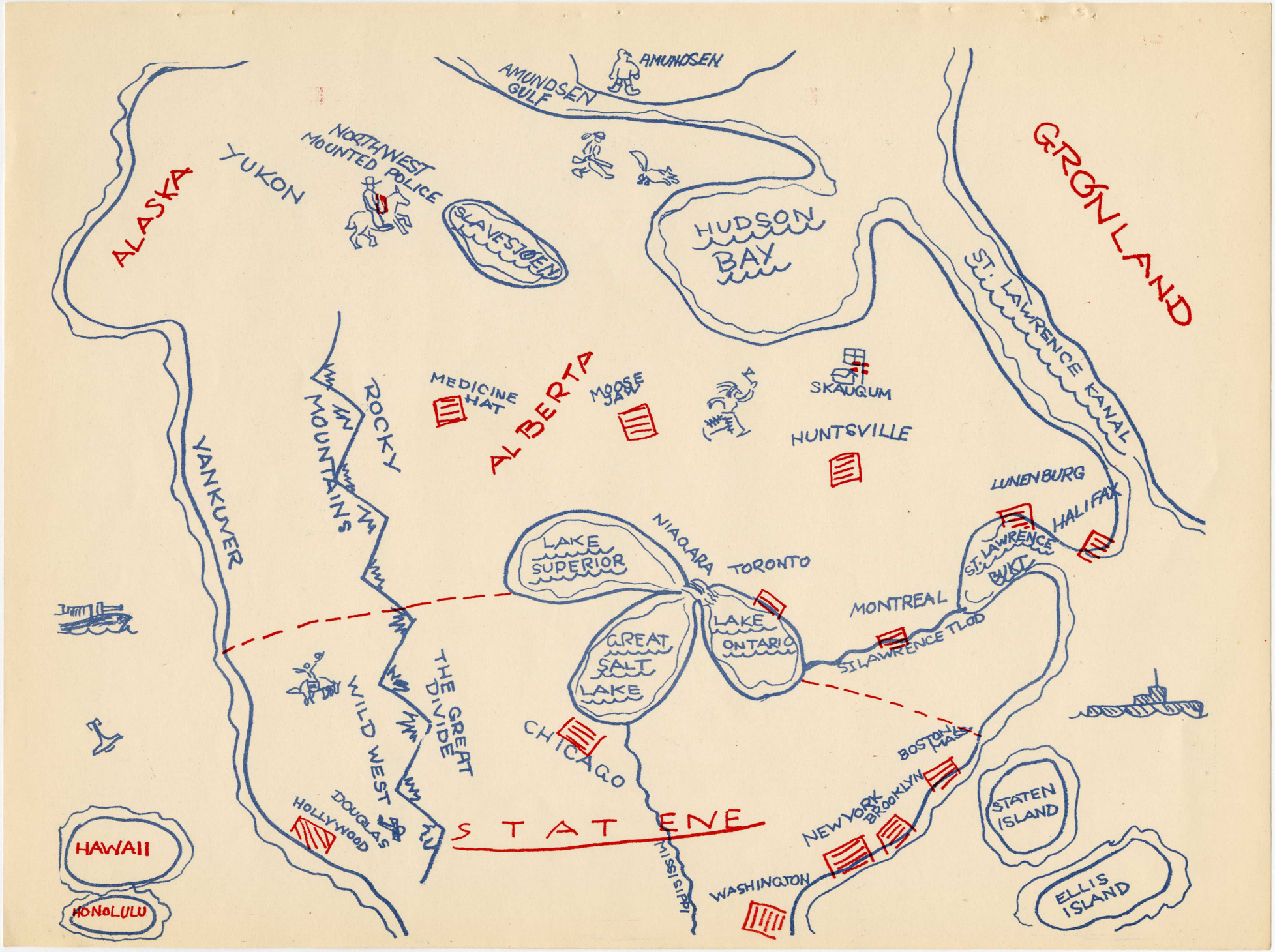
Men langt ute i nattemörket blinker en stjerne. Den har sett slikt för, for den har sett så uendelig meget, men den er stumm. Den kan aldri gjengi vargens hyl etter fettkjött i vinternatten, mens skjeggete menn, tunge av sul og mjöd, klumpet seg om en osende arne, og de hellige tre konger red vestover, ladet med gull, rökelse og myrrha for et barn som skulde födes samme natt. Men vi vet den så det hele, og i ett stjerneblunk.

Snart vil stjernens skinn blekne igjen, for tidehvervet er inne hvor det skal gå mot lysere tider. Men den har gjort sin tjeneste. Den har vært et lite lyspunkt i en lang, kald og svart vinternatt. Så må den gjerne vike plassen for et vårlys over nordens himmel.

---0---0---0---

HOW DO YOU LIKE CANADA?
HOW DID YOU ESCAPE FROM NORWAY?

AMUNDSEN
AMUNDSEN GULF
NORTHWEST MOUNTED POLICE
YUKON
ALASKA
SLAVESJØEN
HUDSON BAY
GRØNLAND
ST. LAWRENCE KANAL
MEDICINE HAT
ALBERTA
MOOSE JAW
SKAUQUM
HUNTSVILLE
ROCKY MOUNTAINS
VANKUVER
LUNENBURG
HALIFAX
ST. LAWRENCE BUKT
NIAGARA
TORONTO
LAKE SUPERIOR
LAKE ONTARIO
MONTREAL
ST LAWRENCE TLOD
GREAT SALT LAKE
THE GREAT DIVIDE
WILD WEST
CHICAGO
BOSTON MASS
NEW YORK
BROOKLYN
STATEN ISLAND
ELLIS ISLAND
WASHINGTON
MISSISIPPI
DOUGLAS
HOLLYWOOD
HAWAII
HONOLULU

GEOGRAPHISK BESKRIVELSE OVER

DEN VESTLIGE HEMISFÆRE.

For F.T.L.s personell.

Det hender så meget her borte i den vestlige hemisfære, som det heter, at nå er det snart på tide at vi får utgitt en geografi for norske soldater, så de kan vite hvad ligger hvor.

I dette öyemed var påtenkt opptatt som rekrutt en nordmann i Galveston, Texas, som hadde studert geografi hjemme, og som derfor skulde være skikket til å unnervise i dette fag ved F.T.L.s skoler og kurser, men så fikk han jobb på Nortraship, og dermed ble det. Men kravet på opplysing stiger for hver headline, og F.T.L. har da sörget for hosstående kart og nedenstående geografiske beskrivelse utgitt som midlertidig stensil, til glede for alle kunnskapshungrige. Dette midlertidige verk er utarbeidet med mye huebry av en norsk flymann som ble tildelt dette hverv mens han gikk sjukmeldt p.g.a. brukket verkefinger, og som derhos påstod han hadde altid fått èn i jöggrafi på folkeskolen. Vi trykker verket av i L.N.A., og etter jul vil det stå til utlån på vanlig måte i F.T.L. Fagbibliotek.

Amerika.

Statene er et stort land, det får en si, men Kanada er ennå större, så tilsammen blir Amerika riktig svært. Dertil kommer Meksiko, men Meksiko er ikke med i krigen, og har således ingen interesse forelöpig. Dessuten er meksikanerne svært usiviliserte, og det kan en ikke si om kanadierne og amerikanerne, selv om de ligger unner nordmennene, og ofte tror at Norge er en by i Kjöpenhavn.

Statene og Kanada er naturlig adskilt ved de store innsjöer (the great lakes, eng.), og forövrig ved grensen(the border, eng., cfr. South of the Border) hvor man risikerer å bli stoppet når det kan være. Og dessuten er öst og vest naturlig adskilt ved det såkalte Great Divide, som mer refererer seg til det store vannskille Rocky Mountains, men nok om det.

Det er mange byer rundt omkring, og de viktigste er New York og Brooklyn og Toronto. Men forövrig er der pressekontor i Washington, foruten Roosevelt, og kringkastingsstasjon i Boston, Mass.

Andre byer som er greie å reise til er Chicago og Montreal. Bortsett fra Huntsville og Niagara.

Vestkysten av Amerika er kjent for Vankuver, og lenger nede er Hollywood og Douglasfabrikkene. Der er det farlig med japanesere, (japs, eng.), som kommer fra Nippon, men som ikke av den grunn kalles Nips.

På östkysten er mange öer, regnet nedover fra Grönland, Staten Island og Ellis Island utenfor New York. Langt utenfor New York.

Kanada er et stort land, og langt ute i Alberta ligger Moose Jaw og Medisine Hatt, hvor der er store flygeskoler. Men på den andre siden av Slavesjöen ligger

Alaska. I Hudson Bay, som er kjent for sine bombefly, driver de også med pelsjegeri, og gullgravere er der mange av. Det er öde landstrekninger hvor Mounted Police farter rundt i röde jakker. Forresten brukes ikke de så meget lenger, og æren av "always to get their man", har kanadiske kvinner overtatt for duration of war. Men de kalles redcoats.

Byer.

Toronto er en fin plass, og er kjent for hotellene Royal York og Piccadilly. Men det er mange andre, som er forbudt å gå på.

Montreal er dyr, men det sies at det er en bra plass. Der bor presten, og generalkonsul Sten.

New York er den beste plassen i Statene, men det er meget dyrt, hvis en da ikke reiser i uniform. Da er folk ofte snilde.

Nå er det ikke stort mer å skrive geografi om, for det viktigste er tatt med, og det andre husker en så ikke allikevel. Men en ting er sikkert, og det er at Amerika er et stort land, som har store muligheter. Når en altså er i uniform.

Anmerking. Vi synes denne geografiske beskrivelse er både kort og grei, og at den utfyller et lenge fölt savn. Dertil er det ting som enhver bör sette seg inn i, og vi finner juledagene ypperlig egnet til lesning som kan ut vide ens horisont. Det er ingen tvil om at det ofte har virket litt skandalöst hvor lite F.T.L.s personell vet om det land vi lever i for tiden. Men vi er ikke enig med forfatteren i at han undlater å beskrive befolkningen på dette kontinent. F. eks. kunde det ha vært av interesse om han hadde påpekt det faktum at Montreal ligger i Quebec, hvor der er mange franskmenn og kvinner.

Red.

For identifisering.

En har av og til vært i Statene og da altid etter forutgående besök på det amerikanske konsulat. Der er en blitt fingeravtrykket og spört höl i hue på, i det hele utsatt for så mye som kan gjöre en enkel mann anterert, men som man da tok med den sinnsro som fyller en når New Yorks skyline er i majestetisk sikte.

Men så flytter uvesenet ned i campen, med generellt sværtede fingre og dansk sersjant. Mann for mann er blitt bedt på en lur måte om å slappe av sosiss erne, som så prompte er blitt innsatt med klebrig og udelikat sverte, som den mest intense gniding mot boksebaken ikke har kunnet fjerne.

Men bortsett fra griseriet, så er det jo nedverdigende for en fri mann at han nettop på grunn av sin stilling i frihetens frontlinje skal innföres i et sånt forbrytergalleri, tilmed uten å ha no New York-besök å se fram til.

En har altid vært en tilhenger av likhetens prinsipp. Ikke så med finger avtrykkseksperte ne. Enhver antydning om at alle menn er skapt like, avvises med

forakt fra deres side. Og så löer de på med svarte flekker på papirer röde, gule, blå og påstår med vellyst at de er så forskjellige fra alle tilsvarende flekker på andre papirer som den ene poteten fra den andre. Selv ser en på disse svarte flekker uten å være istand til å gjennemströmmes av noen entusiasme, men det kan jo også skyldes forutinntatthet.

Imidlertid er der jo den gledelige side ved saken at man selv her i det militære innrömmes en viss identitet. Etter å ha gått omkring i uniform og bare vært et nummer, så vises der altså plutselig slik levende interesse for ens individuelle om ikke annet fingeravtrykk. Og sidenefter kan man gå rundt i den glade bevissthet, at når en har tatt i smörret, eller en ost, så vil en ha etterlatt seg der, og i den bok en siden blar i, ikke ett almindelig fingermerke, men ens höyst personlige, individuelle fingeravtrykk, som vil leve etter en. For identifisering.

-- 000 --

På denne sia igjen.

Well- så er vi her igjen efter å ha vært i stille og fredlige Stor-Britannia en tid. Vi kommer tilbake og befinner oss mitt oppe i en "two ocean war" med rykter om "Blackout" snart og at "Moaning Minnie" skal innstaleres etsteds i nærheten hvor hun kan skrike ut sin shingrende fryktinngydende tone når fientlige fly er hört eller sett ettsteds på det Nord amerikanske kontinent. Vi håper det blir bare "ocean" krig forelöbig og ikke "lake" krig, ihvertfall ikke för vår flåtestasjon på "Don Rowing Club" er fuldt organisert og færdig til at cooperere med vore Fairchelds under ledelse av den nylig utnevnte Korp-Admiral Nelson, överstkommanderende på D.R.C.

Vi er imponert over "Radio City" hvor gutta sover mittships og på övre dekket. Overalt finner vi orden og organisasjon og mangt og meget har forandret sig siden fjoråret. Det var dengang gutta kom ombord 2 og 3 ifölge, slengte sjösekken på dörken fikk sig et nummer og blankisser og gikk igang med og fikse köia der det passet dem best å bo.

Så er det mange som spör oss hvorledes det går derover. "Mangler dere noe? Nei, sier vi, tvertimot det er altformye te i England nu og forövrig har vi nok å spise selv om det ikke er får i kål eller hjemmelavete fiskekaker. Hvis det er noe gutta derover savner nu som jula kommer er det vel kanske mest jula og julestemmningen her i "Lille Norge". Hvorledes er det med spiritten? Jo, den er fin, engang i Scotland utfordret "Black Watch" regimentet oss til Fotballkamp. Det var stor tilsluttning fra B.W. og stor jubel da de fikk sitt förste mål, men ikke så stor jubel da vi slo dem 6-2. Det endte tilogmed i en liten småkamp efterpå, men såvidt vi husker vandt vi den også.

Nu når jula kommer igjen til "Lille Norge" blir det vel ikke en fest av de demmensjoner som ifjor, men det er en ting vi som er på denne siden kan glæde oss over i denne jula - både vi gamle kara og vi nye, vi som er noe, og vi som ikke er noe, såvel som de store kara som har ansvaret og står på stillinga og bruker kjæft i tide og utide. Det er at idag har vi lste Jagerving i frontlinjen. En Jagerving som fra Flysoldat til Squadron-leder kan måle sig med det bedste vi har i R.A.F. og det er ikke litet å være glad for.

Glædelig Jul.

Tanker på videvanke.

Så er vi på moen da på en måte, selv om ikke forhollene er slike som vi er vant til dem hjemmefra. Andre lann andre skikker, heter det så det får nå så være. Alikevel er her mange ting som minner påfallende og. Vi har for eksempel en hornblåser, for å begynne med det förste om morran. Vel er ikke alle hornblåsere like selv i gamlelannet, men denne er liksom noe utenfor alikevel. Her opptrer han som gramofonsjarmör, til og med med anlegg,- ja, altså höyttaleranlegg - runnt i de forskjellige barakker og utenfor. Reveljen hersker der kanske baren en mening om. Den kommer på et så urimelig tidlig tidspunkt. Riktignokk etterfölles den altid av etpar forgnagete marsjer som er ypperlige å sove etter om en ikke hadde hatt alle disse inspeksjonene gjennem brakka. Med hensyn til urimelig tidlig tidspunkt så tror jeg nokk at de fleste er enige om at dette også gjeller rosignal. Anstendige ranglebrödre med aktelse for dette hånnværk ville jo såvitt være kommet i köya på det tidspunkt reveljen går. På den andre sia skal jo morroa akkurat til å begynne på den tia rosignalet går - altså når en helst burte være i köya om en ikke vil at ens navn skal bli tatt forfengelig på lina neste dag.

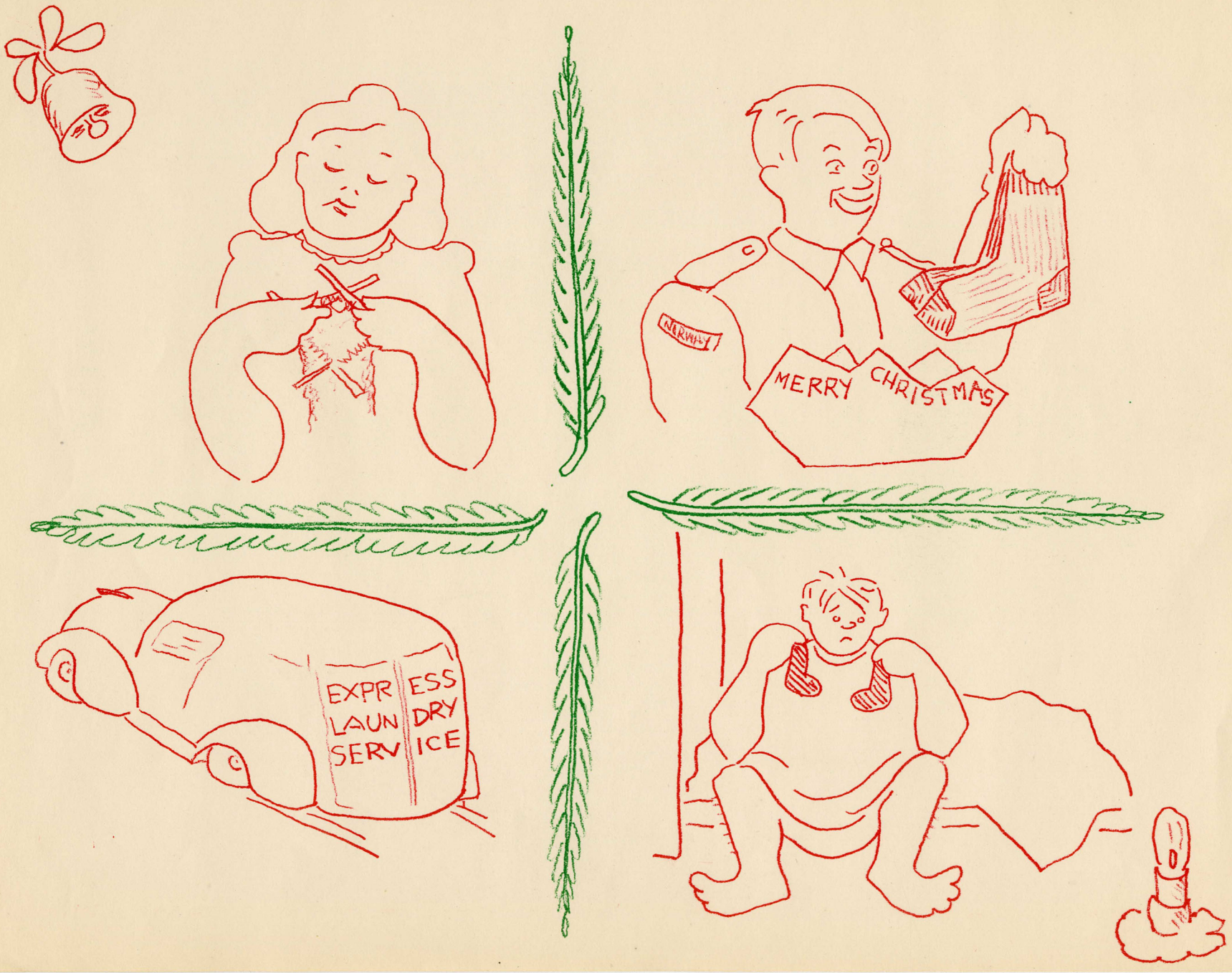
L.N. er imidlertid et velordnet samfunn med reglemanger og bestemmelser for det felles besste, så en får finne seg i det og forsöke å gjöre seg tilværelsen trivelig på disse premisser. Vi forsöker å finne oss hjemme. Trekker frem alt det som minner. Når signalene toner i barakker og utover det nærliggende naboskap med ekko fra kornsiloen og etc. forsöker vi å synge med med den tekst som den norske soldatvittigheten hadde produsert. Vel egner ikke alle de forsjellige tekstene seg for offentliggjörelse, men her er jo ingen som forstår alikevel, så bare syng. Synn kun i din ungdoms vår, selv om ikke den gråhårete redaktören vil ta det på trökk.

Selv i dagens slit og stræv minnes vi til stadighet om rosignalets tekst, ihvertfall de tre sisste ord.-- Napoleon, som trass i sin litenhet var en stor mann, uttalte at for å före krig trengtes der tre ting. Disse var: penger - penger og atter penger. Hvorvitt han forstod dette som papir-penger vites ikke, men en ting er sikkert og det er at papir er også penger. Tid er også penger er det noe som heter, så bare hal tiden ut. Det betyr mere papir - penger.

Normenn har altid vært fåregangsmenn såvel i papirindustrien som på mange andre felter. Derfor treffer vi mange gode nordmenn i papirindustrien herover, tildels med store kjennte navn. Da det i krigstid er noe somheter felles front får vi selvsagt inkludere også disse i front-o-linjen. Vi får forsöke å hjelpe hverandre. Det er jo så yndig å fölles ad. - - -

En gammel mölle er et hyggelig syn. Den står der og luner ens tanker og sinn. Tenk på et stevnemöte unner dens gamle morkne vinger. Det er det rene"Mötested" som indianerne kaller det. En ny mölle derimot er der ingen hygge ved. Den har ikke noe aktværdig over seg, vil kanske aldrig få det heller. Den er mere en fabrikk enn den er mölle. På engelsk kalles ofte en fabrikk for mill. Hvis den da produserer papir ell, lignende blir det igjen paper mill. Vi snakker imidlertid norsk og da blir det desværre papirmölle av det. Den hyggelige stemning fra the old mill forsvinner totalt i nærheten av denne nye.

Imidlertid forsöker man å finne lyspunkter også her, og i tilfelle dra frem de som er. Hvorfor ikke forsöke å skape litt hygge og ikke bare mure seg inn om det så er i papir? Vi finner tröst i ordtaket: Aldrig så galt at det ikke er godt for noget.

MERRY CHRISTMAS
EXPR ESS
LAUN DRY
SERV ICE

Så ser vi hen på den felles frontlige linje. For også å hjelpe disse mange gode nodmenn må papirindustrien få litt mere vinn i seilene og derfor må vi sörge for å få vann på mölla. (Jeg forsökte det en aften, men kellneren ville ikke servere det.) "Hele folket i arbeid" het det så klangfullt engang. Ta det op igjen. La det gjelle her. La alle mann trede mölla. La mölla gå runnt og runnt, gjerne dögnet runnt mens krigen går sin gang like uanfektet tiltross for at papirer regner ned over rettfærdige og

de urettfærdige.

Jul med tilbehör.

Ja så er det jul igjen da med julestri og kakelinna. Den sisste har vi optil flere ganger i uken her i byen, så den er ikke så tilknyttet Julen som hjemme, men Jul blir det nå alikevel tross krig og millveir. Tiden må gå sin gang. Den kan ikke stoppes og så kommer Julen helt av seg selv, enten vi vil eller ikke.
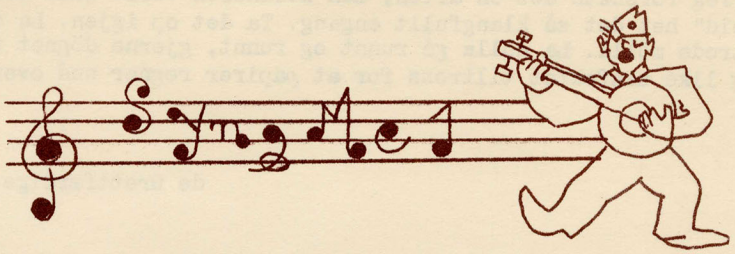
Det virket så gammelkjennt og koselig i sin ukoselighet da det ene vinduet etter det andre ble stående der og gape tomt og gardinlöst for en stunn. Riktig tomt virket det da vinduene også ble vasket. Aldrig hadde en trodd at glass kunne bli så gjennemsiktig igjen. Nå kunne en se virkelig tåke utenfor. Enda står etpar bortglemte vinduer igjen til begandling, men enn kommer en dag ... Til neste år er atter en Jul, så kanske - - -, hvis ikke vaskekonene tror det er mat glass i vinduene.

"Nå faller sneen lett og hvit", ihvertfall mens dette avfattes. Kanske sneen er gått alt för Jul, kanske der er kommet mer. Vi alene vide. Av gammel vane håper vi på sne för Julekvellen.- Julekvellen ja! Med snetunge grantrær, meterdyp sne så langt öyet rekker, og dombjeller over de frostblanke veier. Ken en hestelort hist og pist bryter det uendelige hvite. - Granbar og julenek - det hörer med til Jul. Vasket, feiet og blåst over alt, med frisk luft og lukt i stuen, se det er hvad Julen bringer.

Se det er saker og ting vi får tenke oss. Det er ikke lett å få til dette over her, ihvertfall ikke i denne byen. Vi får ta fantasien til hjelp og gjöre det best mulige ut av det. De som turer Jula på vår nordlige filial vil lettere få inntrykket av Jul på lannet, slik som en Jul skal være. Det eneste som der mangler er fjöset og stallen hvor julenissene kan holle tilhuse. I vår opplyste tidsalder er det kanske ikke mange som fremdeles henger fast ved denne institusjon, så der blir nok en landlig Jul alikevel.

Alt er så forjaget nå i vår tid. Det skulle ikke forundre meg om man måtte kjöre Jula inn med mekaniske hester. I tilfelle, husk: Kjör langsomt ti vi kommer tidsnok frem. Tid nok ja. Tenk på Julen på de brede bygder hjemme - tyve dager Jul! Vi kan også her få til noget som minner om gamle dager. Jeg vil ikke tilråde det akkurat, bare nevne det i farten. Jeg hörte det på Hedemarken engang. " I Jula skar en æta så en kjinne dè' i 20 daer". Det står enhver fritt for å forsöke, læger har vi nok av, men det vil sikkert ikke bli nogen "Glædelig Jul" akkurat.

Alle söte Toronto-piker,
og vi er ei ganske få!
Vet at alle soldater liker
sammen med oss å få gå.
Og det synes også vi,
for vi har så god en ti'--
Og det harjo og soldaten,
mens, han driver om på gaten.

Jeg er sötten og uskyldig
ganske söt (det har jeg hört).
Jeg er formfullendt og fyldig
og har övet mig i flirt.
Og så kom det en soldat
og han var så frisk og glad,
og han bad mig så forför'ne
om å möte sig på hjörnet.

Også gikk vi promenade
også var det måneskin.
Og han hadde sjokelade
som han stakk i munn' min.
Også bet vi hver sin gang
Sisste biten var'ke lang!
Og hans mund kom til å klæbe
ved min röde sjoko-læbe!

Også gikk jeg på kafé me'n
og der drakk vi kaffe-dus.
Og så spiste jeg supé me'n,
og da kaldte'n mig for Pus.
Men da blev jeg kraftig röd,
tenk jeg tror jeg skulde dö!
Men han tok det pent igrunnen,
tenk, han kysset mig på munnen!

Når de andre går og turer
går han aftentur med mig.
Min veninde går og sturer
for hun syns jeg er så lei.
På en mörk og ensom vei
b'ynte han å fri til mig.
Men jeg ba ham om å vente,
og da sa han: Töisejente.'

Når han hadde fått eksamen
skulde jeg få lov av far
til å si mitt Ja og Amen
til at skjenke ham mitt svar.
Men vår lykke hastig svandt:
Da eksamensdag oprandt
var han ei av dem som slumpet
til promotion, Tenk han dumpet!

(Fritt efter "Trondhjemspiken")

--0--0--0--0--0--

JULE - BAK - ST

Det er mange ting som er så alt for omstendelig. Mesteparten av civile menneskers liv går med til forklaringer og kommentarer og til å pakke inn sine relative bisetninger i bommuld.

Her i militærlivet er tonen kort, og tja, la oss kalle det grei. Selv en riktig snild befalingsmann drömmer ikke om å antyde for oss at tiden kanskje nu var inne til å strekke oss litt. Han sier med apsolutt tro på å bli hört det lille ordet: "rett". Også står vi rett.
Når först majoren, siden den ene kapteinen, og så den andre, og derefter den ene löitnanten, til den andre og den andre til oss roper:
"Giv akt" så gir vi akt. Ofte kan det foresten slå noenhver hvad man igrunnen gir akt på.

Men forklaringer gis ikke i militærlivet. Det er bl.a. det som gjör det så effektivt. For hvis det blev gitt en forklaring kunne jo mange synes at den ikke var no god også hadde man det gående.....

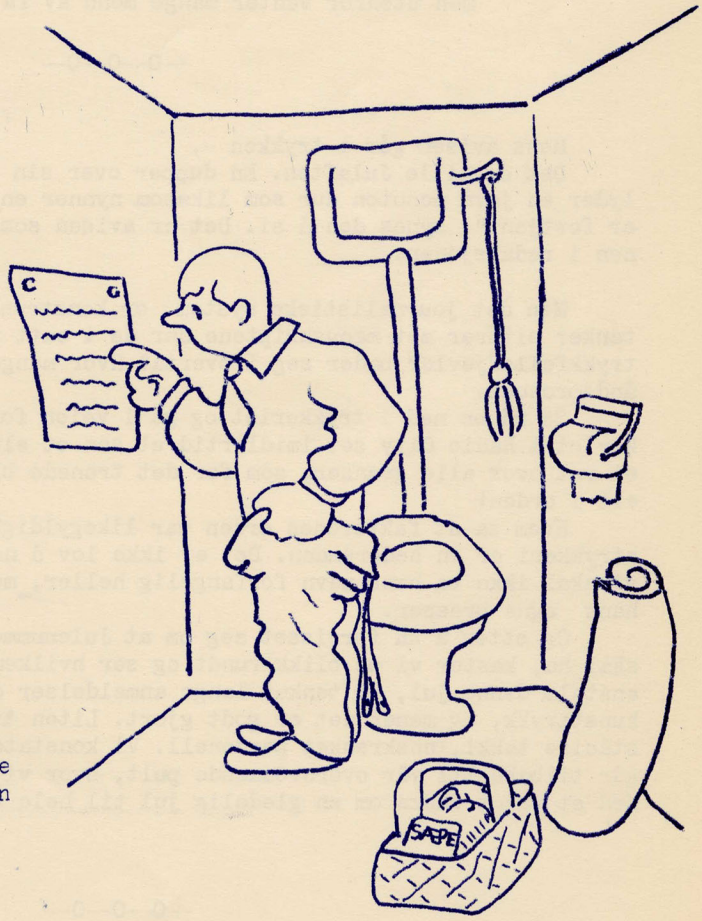
Også er det han med lillefingeren som sier: "Overta" og som siden hvis det byr seg en sjangse snakker i radioen og da alltid sier "sörg for". Også blir det overtatt og sörget for.

På et punkt dummer de seg ut. På et sted mister de glorien av å være menn av få ord. De innser så og si selv at det ville være for dröit om de ikke på dette ene sted tilföiet en forklaring, noen få forklarende ord så ikke oprörets brann, et mytteriets vannvidd spre seg blandt opphissede soldater--

Det står en trykt plakat derute hvor menn er menn.

"Kast ikke annet enn klosettpapir i toiletten". "Men" tenker de. "Her går vi for vidt i vår ordknapphetens terror". Også följer det en lang inngående beskrivelse som er omhyggeli distribuert og ikke som dagsordenen bare slått opp hist og hær.

Skrivelsen begynner med de forlokkende ord: "På grund av". Det lyder som dempet pianosolo i örene på en mann som er vandt til å lystre blindt det mindste rynk på tungen. Så behandles i et avsnitt höiden over havflaten, og helningsvinkelen på kloakkledningen taes så å si op til vennskapelig diskusjon.

Også begynner neste avsnitt med: "Vi ber Dem". Dem med stor D. også ber de oss. Det er så man nesten får tårer i öinene og hvisker frem et eller annet pent vers man husker. Også får da alle de som ennu ikke har opfattet at det igrunnen ikke er særlig önskeli at annet enn klosettpapir brukes i toiletten, (Merk sprogbruken. Ikke toilettpapir i toiletten eller noe annet, men klosettpapir i t.)- en liten liste som holdepunkt hvis de skulle være i tvil: Såsom bananskall, epler såpestykker, grov kartong, papir og sånn.

Det er jo et glimrende eksempelvalg. Bananskall f.eks. bringer vi jo med oss snart sagt overalt og når det blir snakk om epler kan vel ingen av oss si oss fri for en baktanke om å stikke ut i kantineen og stille seg i köen for å få tak i et eple som man altså da har til fri avbenyttelse f.eks. til... ja.

Vårt private såpestykke er det jo hensiktsmessig å ta med seg ut på toiletten hvor det til enhver tid er rindende vand efter et enkelt håndgrep, mens man i vaskerummet må holde höire hånd på kranen hele tiden hvis man har tenkt å vaske venstre. Grov kartong derimot er det vel bare d'herrer i spesialisttroppen som bringer med seg på sine daglige runder.

"En slik tankelöshet" sies det videre "medförer en masse ekstraarbeide for stasjonsavdelingen".

Hvis Du derfor i ren tankelöshet putter en rull grov kartong eller to ned i toiletten vet Du at du fra nu av i ren distraksjon stöter dine venner i stasjonsavdelingen ut i overtid, og alle vet hvordan det forholder seg med overtidsbetaling her omkring.

"Alle forstår derfor betydningen av at enhver i Lille Norge följer de gitte forskrifter for vannklosetters bruk."

Og efterpå vrenger vi "dongerisuten" på oss, svömmer forbi den plakaten som sier: "Ikke söl på gulvet". Og forlater denne kåserende idyll.

Men utenfor venter mange menn av få ord på Deg.....

--0--0--0--

Mens avisen går i trykken -.

Det er Lille Julaften. En dupper over sin skrivemaskin, for fjernt henne fra lyder en jevn monoton dur som likesom nynner en i sövn. "Nu hvil deg borger, det er fortjent", synes den å si. Det er avisen som går i trykken, og slik er reaksjonen i redaksjonen.

Men det journalistiske system er konstruert av intet annet enn nerver, og ens tanker sittrer mot manuskriptene der de i satt form iler gjennom press: Hvor mange trykkfeilsdjevler bader seg i sverta? Hvor mange ombrekkerfeil boltrer seg i ens åndsprodukt.

Så må en ned i trykkeriet og gå i veien for de fagorganiserte. Aksidentstrykkeriet i Radio City ser imidlertid ut som et slikt skal i julestria: Et virvar og et rot over alle grenser, som for det trenede blikk bærer kun ett vitnemål: Her er alt i orden!

Hvem sa at faktorenes orden var likegyldig? Vår faktor i Radio City Accidentstrykkeri er en hedersmann. Det er ikke lov å nevne navn i Lille-Norge Avisen, så vi skal ikke ta hans navn forfangelig heller, men det kunde trykkes i gull på en av hans egne presser.

Og etter å ha forvisset seg om at Julenummeret får just det ansikt et slikt skal ha, kaster vi et blikk rundt og ser hvilken bokflom som utkommer gjennom denne anstalt denne jul, og tenker lange anmeldelser over sangböker menyer og allslags kunsttrykk, og mener det er godt gjort. Liten tid har det vært, og, ingen misforståelse takk!,innskrenket personell. Vi konstaterer at underverker er utrettet, og går tilbake til vår oversvömmende pult, hvor vi dubber videre med fred i sinn, og med et varmt önske om en gledelig jul til hele trykkeriet.

--0--0--0--

R E V Y .

Mel: Feieren.

Et år er atter svunnet hen
fallerallerallera
Og nu er det snart jul igjen
Fallerallerallera
men tiden löper av med oss
å å å
så nu vil vi ha kjangs å slåss
å å å

o

I året hendte mange ting
På F.T.L. der ble det sving
Campen vokste hurtig op
med "beerparlor" og iskremshop.

o

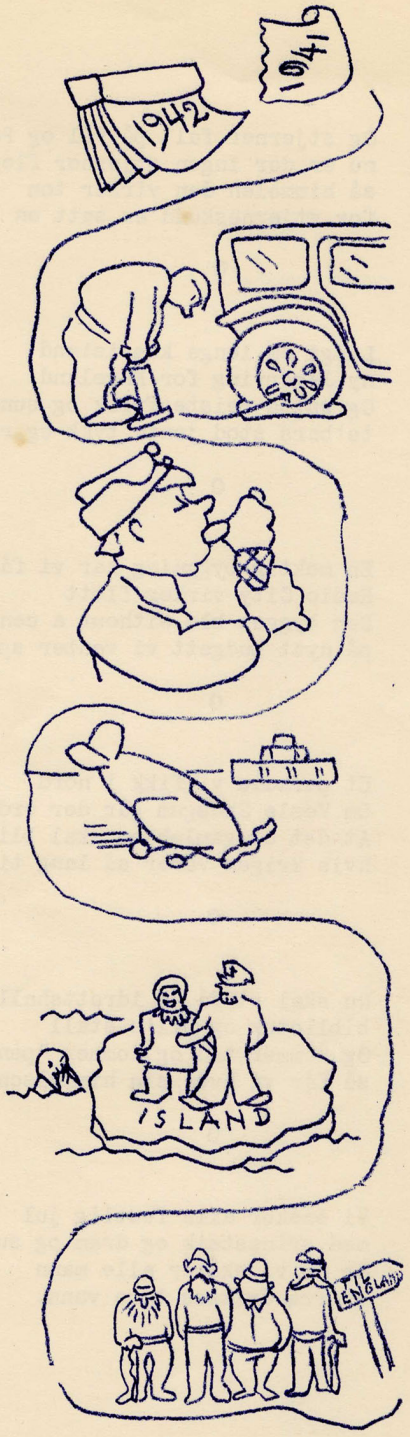
Og mange nye fly vi fikk
som av og til på nesen gikk
Men det er ting som hende må
når bremsene står klistra på.

o

Sjöfly-vingen reiste nord
op der hvor eskimoer bor
Den skulle verne Snorres land
Mot Hittleren og Musse-mann.

o

Langt om lenge Jagerving
nummer en ble satt isving
Med vett i panna mot i bryst
de lannet pent på Englands kyst.

Og stjerner falt på Pål og Per
nu er der ingen stjerner fler
så himmelen den virker tom
for stjerneskudd er satt en bom.

0

Langt om lenge kom istand
ny Jagerving for Engeland
Og gutta reiste frisk og sund
te'bars stod jenta tykk og rund.

0

En mektig byggning har vi fått
Radio City virker flott
Den bygget ble without a cent
på nytt budgett vi venter spent.

0

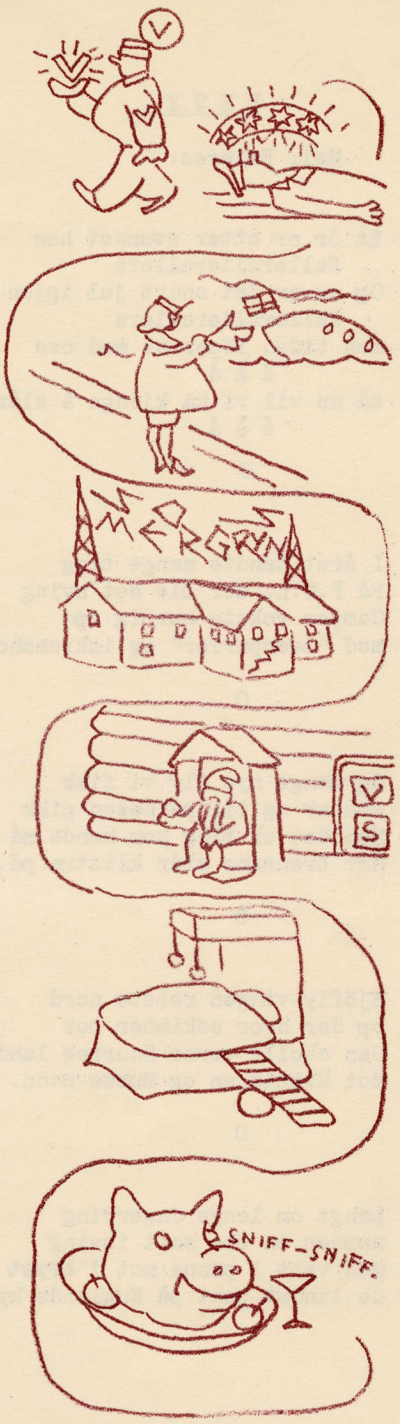
Et paradis vi fikk i nord
Om Vesle Skaugum går der ord
At det et gamlehjem skal bli
hvis krigen varer så lang tid.

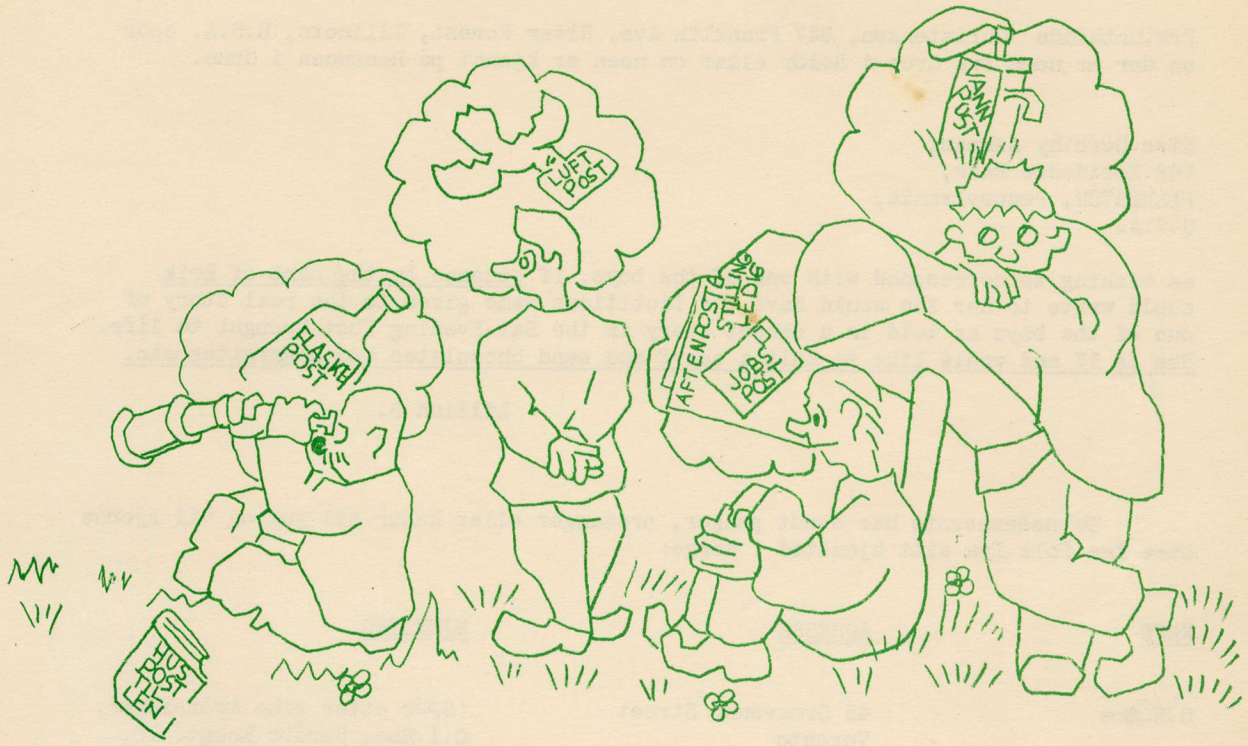
0

Nu skal vi få en idrettshall
bibliotek og bil'e stall
Og kommer tid og kommer "peng"
så får vi hver sin himmelseng.

0

Vi önsker alle festlig jul
med svinesteik og dram og sul
Og nu vi skåler alle mann
imorra drikkes bare vann.

Miss Catherine Whaley, Herron Ave, Emsworth PA. Bellevue P.O. U.S.A.
önsker å korrespondere med 1,2,3 eller flere norske gutter. Lyshåret har altid vært hennes dröm. Hun elsker å skrive mange og lange brev. Hun mener å kunne fordrive ensomhet og hjemlengsel. Hovedinteresser: Sport: tennis, basketball, bowling, svömning, sköyter, etc.etc.. Liker goe böker, leser alt hun kommer over, strikker litt, liker å spille kort, danser men vil ikke "JITTRBUG". Har lest mye om vikinger. Delvis Saga og Edda. - Höyde 5' 7" ikke over havet, men på strömpelesten. Vekt - netto - oh! - 120 lbs.. Sort hår blå auer, "fair complexion". Hvis der er flere som önsker korrespondance kan hun skaffe "plenty of girls who would be interested in having a Norwegian flyer for a pen pal.

Da ovenstående er et kort utdrag av et tettskrevet 4 siders brev "not to take to much of anybodys time", er vi overbevist om at hun sikkert vil kunne holle sine forpliktelser i rettning korrespondance selv med et stort antall personer, så bare kjör ivei og happy landing.

Mrs.Edith Nubson, 4708 Pillsbury Ave, Minneapolis - Minn.
önsker korrespondere med en fra Oslo.

Mrs.A.Kolstad, 769 Waterloo St. St. Paul, Minn.
er formann i en kvinneforening og önsker korrespondere med interesserte.

(korrespondance spalten fortsetter).

Frk.Mathilde Christensen, 847 Franklin Ave, River Forest, Illinois, U.S.A. spör om der er noen fra Grue i Solör eller om noen er kjennt på Rensmoen i Grue.

Miss Dorothy Ashman,
448 Residence Park,
PALMERTON, Pennsylvania,
U.S.A.

as wishing to correspond with one of the boys. If someone by the name of Erik could write to her she would have the fictitious name given to the real story of one of the boys as told in a recent story in the Sat.Evening Post brought to life. She is 17 and would like to knit a scarf and send chocolates and cigarettes etc.

Lillian B.

De nedennevnte har sendt penger, presanger eller kaker til jul og vil gjerne höre fra folk fra sitt hjemsted i Norge:

NAVN	ADRESSE	HJEMSTED
O.H.Moe	45 Grosvenor Street Toronto	(Spör etter sine brorsönner, O.I.Moe, Nordre Enggt. 13, Horten.
Rasmuss Eikanger	Pierson, Manitoba	Eikanger, Bergenskanten
Deaconess Marie Weiks	The Bethany Sunset Home, Bawlf, Alta.	Stavangerkanten, Haugesund eller Skjold
Conrad Strömme	Carmichael, Sask Box 38	Dönnö i Helgeland, Namsos eller Namdalen
Johan Dönheim,	John Dunham, Shamrock Saskatchewan.	Övre Engte, Kristiansund N.
Flere norske damer	Annie Johansen (Fru) 30 Crescent Street New London, Connecticut.	Arendal, Ålesund, Moss, Risör eller Tönsberg
Arne Notland	Morrin, Alberta	Mosterhamn

BETRAKTNINGER I JULA.

Det hellet mot slutten av året. Det ble sent lyst om morgenen og tidlig mörkt om kvelden. Det var no visst koselig ved disse mörke ettermiddagene alikevel. Gaten var mer opplyst enn ellers. Det kom av alle de strålende, pyntete vinduene. Utenfor var der smykket med guirlander og små juletrær. Papirkolkker i flere farver og glittrende stjerner var å se overalt. Ellers stillet forretningene ut hvad de hadde av pene, nyttige og morsomme ting. De unnlot heller ikke å trekke frem alskens årgamle bortglemte saker. Med nye krigspriser på, virket de flott alikevel, og salget gikk bra. Alle skulle kjöpe noe nå.

Det var fo Jul og der var krig. Alle kjennte selvsagt en eller flere mildater som skulle belastes med en forundringspakke fra fjærn eller nær slektning eller venn. Det var travle dager. Lange köer foran hver disk. "Bare mas, ingen får", eller omvennt. Særlig den sisste uken var hektisk. Hvordan går det med budgettet? Ikke tenk på det. Det er jo krig. Kanske pengene ikke blir no vært når krigen er over, så hvorfor ikke nytte hövet mens en kan få no for dem? Alle maste og gikk runnt som i örska.

Det er så rart med Julen. Særlig med det som heter julestemning. Den opparbeides nettop i disse sisste hektiske dagene för Jul. Når så selveste Julekvellen opprinner med tennte lys, risengröt med mandel i og masser av lekkre saker og ting, kan en trykt slappe av. En föler seg da med engang en menneskealder yngre.

Kan en tenke seg no mer vemodig vakkert enn alle disse glade og fornöyete ansikter? Alle med tindrene öyner og blussende kinn. Vi gjenkaller errindringen om tidligere Julkveller hvor hver især sitter ifört forskjellige nyss mottatte gaver: En i röde töffler med spraglete strömper, en i alfor sid slobrokk og "tvers-over-gata" slips i de mest fantastiske farver. En med rökelue forsöker sitt livs förste cigar, blir syk og må gi slipp på én masse tidligere inntatt deilig julemat. Han skjyllte på for tung og fet mat. Vi tenkte vårt. Når så gamlefar selv ligger på kne og trekker op et leketöystog for å la det gå inn mellom byggeklosser og mekano da er det liksom en föler at en må gå runnt og trykke hver og en i hånnen, takke for alt og önske:

Glædelig Jul!

Plass Ledig
Revisorer

Hurtig og selvstendig arbeidende revisorer som tör påta seg revisjon av papirforbruket vil kunne få plass omgående. Farvekunnskap absolutt påkrevet.

Möllevingen.

Ekteskap.

Troskyldig gutt fra lannet önsker kornespondere med ligasinnet jente. Uten de besste hensikter nytter det lite å skrive og dette må være leddsaket av vaskeekte (kisspruff) fotogram. Vent ikke til det haster, men skriv snart.
Billed i redagsjongen som formiddler merket

"ekte skabb"

Arkivarius.

Kombinert bukkholler og ærkevirvar får ledig plass snarest. Hovedoppgave er å holle rede på mistete, bortkomne, tapte og forsvunnete saker og ting som ikke kan gjenfinnes eller oppspores.

A/S Julitilstellingen.

Ekeskap.

Pålitelig lås og med like mange rum som i min faders hus vil bli solkt ved förstkommendes ausjon. Skapet vil egne seg ypperlig som kom andantskap. Skabet kan beses og tittes på ved henvennelse til

Titteskapet Co.Ltd.

ENGROSLAGRE
O.B.S. O.B.S.

Smöreoljer - Anbud

Större parti försteklasses smöreolje önskes overtatt snarest. Der tas specielt hensyn til kvalitet i rettning smöring av tålmodighet. En olje som desuten kan oppmykne hjernvinningene vil bli foretrukket ved

Innersvingen.

Hvem ? Hvor ? Hvad ?
Fortell hvad du vet til L.N.A.

Galskap.

Da der har vært oppservert flere tillfeller av hunner i den senere tid i og utenfor kampen ber vi guttene om ikke å skrubbe hunnen mot hårene da dette kan være slittsomt.

Döde kors.

Til Kunngjöring.

Lille Norge Avisen med redaktören i spissen önsker alle sine læsere en virkelig glædelig Jul og et velsignet Nytt År.
Trykkt og forlagt på Majorstua..
Reed aktor: Jul. E.Nissen